

(மனனம் செய்யப்பட வேண்டியவை)

(அ) திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் - தேவாரம்

பாடல் - 1

திருஞானசம்பந்தர், திருத்தோணிபுரத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும் பெருமானைப் போற்றிப் பாடிய திருப்பதிகத்தில் 'சிறையாரும் மடக்கினியே' என்ற தேவாரம் உள்ளது. சம்பந்தர் இப்பதிகத்தில் சிவபெருமானைத் தலைவனாகவும், தம்மைத் தலைவியாகவும் பாவனை செய்து பாடுகின்றார். தமது ஆருயிர்த் தலைவனாகிய சிவபெருமானது திருப்பெயரைக் கூறும்படி கிளியிடம் வேண்டுகின்றார்.

தலம் - திருத்தோணிபுரம்

பண் - பழந்தக்க ராகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிறையாரு மடக்கினியே இங்கேவா தேனோடுபால்
முறையாலே உணத்தருவன் மொய்பவளத் தொடுதரளம்
துறையாரும் கடல்தோணி புரத்தீசன் துலங்குமிளம்
பிறையாளன் திருநாமம் எனக்கொருகால் பேசாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை: அழகிய சிறகினை உடைய இளங்கினியே இங்கு வா! தேன், பால் என்பவற்றைக் கலந்து, இனிமை பயக்கும் முறையில் (விதத்தில்), உண்ணுவதற்குத் தருவேன். நிறைந்த (நெருக்கமாகப்) பவளமும், முத்தும் மிகுந்த கடற்றுறையினை உடைய, திருத்தோணிபுரத்திலே சிவபெருமான் வீற்றிருக்கின்றார். இளம் பிறைச் சந்திரனை முடியில் சூடிய சிவபெருமானது அழகிய திருப்பெயரை ஒருமுறை பேசுவாயாக.

பத விளக்கம்: சிறை - சிறகு; மடக்கினி - இளங்கினி; முறை - இனிமை பயக்கும் முறை; மொய் - நெருங்கிய, நிறைந்த; தரளம் - முத்து; ஈசன் - சிவபெருமான், கடவுள்; துளங்கும் - விளங்கும்; நாமம் - பெயர், புகழ்; ஒருகால் - ஒருமுறை.

பாடல் - 2

அப்பரும் சம்பந்தரும் திருமுறைக்காட்டிலே சுவாமி தரிசனம் செய்தபின், அங்கு தங்கி இருந்தார்கள். அதனை, பாண்டிய அரசி மங்கையர்க்கரசியாரும், மந்திரி குலச்சிறையாரும் அறிந்தனர். பாண்டிய நாட்டில் சைவசமயத்தின் மறுமலர்ச்சியையும், சமண சமயத்தைச் சேர்ந்த பாண்டியனின் வாழ்வில் புதுத்திருப்பத்தையும் ஏற்படுத்த, அவர்கள் விரும்பினர். அதனால், அரசியார் சம்பந்தரை மதுரை மாநகருக்கு எழுந்தருளும்படி, தூதர்கள் மூலம் ஓர் அழைப்பை அனுப்பினார். சம்பந்தர் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு புறப்பட ஆயத்தமானார். அப்பொழுது, அவரோடு இருந்த அப்பர் பெருமான், "சமணரின் வஞ்சனைக்கு எல்லை இல்லை; நீரோ சிறுபிள்ளை; அங்கு செல்ல வேண்டாம்" என்று தடுத்தார். அப்பொழுது சம்பந்தர், 'சிவனடியார்களுக்கு, நாளுங்கோளும் என்றும் நல்லவை' என்று கூறி, சிவபெருமானைப் போற்றி, "வேயுறு தோளி...." என்று தொடங்கி, கோளறு பதிகத்தைப் பாடினார்.

தலம் - பொது

பண் - பியந்தைக் காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேயுறு தோளிபங்கள் விடமுண்ட கண்டன்
மிகநல்ல வீணை தடவி
மாசறு திங்கள் கங்கை முடிமே லணிந்தென்
உளமே புகுந்த வதனால்
ஞாயிறுதிங்கள் செவ்வாய் புதன் வியாமுன் வெள்ளி
சனிபாம் பிரண்டு முடனே
ஆசறு நல்லநல்ல அவைநல்ல நல்ல
அடியா ரவர்க்கு மிகவே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை: சிவபெருமான், மூங்கில் போன்ற தோள்களையுடைய உமாதேவியாரை இடப்பாகமாக உடையவர். நஞ்சுண்ட கண்டத்தை உடைய அருளாளர். (அவர்) நல்ல வீணை என்னும் வாத்தியத்தை மீட்டுபவர். இத்தகைய தன்மைகளைக் கொண்ட இறைவன், குற்றமற்ற சந்திரன், கங்கை என்பவற்றைத் தரித்த திருமுடித் தோற்றத்தோடு

என்னுடைய உள்ளத்தில் உறைகின்றார். ஆகையால், சூரியன், சந்திரன், செவ்வாய், புதன், வியாழன், வெள்ளி, சனி, இராகு, கேது ஆகிய ஒன்பது கோள் (கிரகங்கள்) நன்மையே செய்யும். அவை இறை அடியார்களுக்கு மிக நல்லனவே செய்யும்.

பத விளக்கம்: வேய் - மூங்கில்; தோளி - தோள்களை உடையவள்; கண்டன் - கண்டத்தை உடையவன்; மாசு - குற்றம்; மாசறு - குற்றமற்ற; உளம் - உள்ளம்; சூரியு - சூரியன்; திங்கள் - சந்திரன்; பாம்பு இரண்டு - இராகுவும் கேதுவும்; ஆசு - குற்றம்; ஆசறு - குற்றமற்ற; அடியார் - சிவனடியார்; வியாழம் - வியாழன் என்ற சொல்லின் செய்யுள் வடிவமாகும்.

பாடல் - 3

திருஞானசம்பந்தர் திருவாவடுதூறையில் எழுந்தருளி இருந்தபொழுது, அவரைக் காண தந்தையார் வந்தார். தந்தையார் செய்யவிருந்த யாகக் கிரியைக்குப் பொன் கொடுக்க, சம்பந்தர் விரும்பினார். அதனால், ஆலயத்துக்குச் சென்று, 'இடரினுந் தளரினும்' என்று தொடங்கும் இத்தேவாரத் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். அப்பொழுது, இறைவன் அருளால் பொன் கிடைத்தது. அதனைத் தந்தைக்குக் கொடுத்து, யாகக் கிரியைக்குப் பயன்படுத்துமாறு கூறினார்.

தலம் - திருவாவடுதூறை

பண் - காந்தார பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இடரினுந் தளரினும் எனதுறு நோய்
தொடரினும் உனகழல் தொழுதெழு வேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடறினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவோ எமை ஆளுமா நீவதொன்றெமக் கில்லையேல்
அதுவோ வுனதின் னருள் ஆவடுதூறை அரனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை: திருப்பாற் கடலிலே, அமுதத்தொடு நஞ்சு கலந்தபொழுது, அதனை உண்டு, கண்டத்திலே அடக்கிக் கொண்ட வேத முதல்வனே, (எனக்கு) துன்பம், தளர்ச்சி, முற்பிறப்பு வினையின் தொடர்ச்சி என்றிவ்வாறு எத்தனை இடுக்கண் தொடர்ந்தாலும், அடியேன் உம்முடைய திருவடிகளையே தஞ்சம் என்று வணங்குவேன். திருவாவடுதூறையில் எழுந்தருளி இருக்கின்ற இறைவனே! நான் இவ்வாறு வணங்க, நீர் எமக்கு ஈவதற்கு ஒன்றுமேயில்லை என்றால், இதுவோ நீர் அடியேனை ஆட்கொள்ளும் விதம்? இதுவோ நீர் திருவருள் சுரக்கின்ற விதம்? (என்று சம்பந்தர் திருவாவடுதூறையில் வீற்றிருக்கின்ற செம்பொற்றியாகேசப் பெருமானிடம் பொன் வேண்டி இறைஞ்சுகின்றார்).

பதவிளக்கம்: இடர் - துன்பம்; நோய் - பழம்பிணி, முற்பிறப்பு வினை; கழல் - திருவடி; கடல் - திருப்பாற் கடல்; மிடறு - கண்டம்; வேதியன் - வேத முதல்வன்; இன்னருள் - திருவருள்.

(ஆ) திருநாவுக்கரசு நாயனார் தேவாரம்

பாடல் - 1

திருநாவுக்கரசு நாயனார் திருக்கோலக்காவிலிருந்து திருவாவடுதூறை என்னும் திருத்தலத்தை அடைந்து, அங்கே எழுந்தருளி இருக்கும் செம்பொற்றியாகேசரைத் தொழுது பல திருப்பதிகங்கள் பாடியருளினார். அவற்றுள் ஒன்றின் முதலாவது பாடலை இங்கே படிப்போம்.

தலம் - திருவாவடுதூறை

திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவேயென் செல்வமே தேனே வானோர்
செழுஞ்சுடரே செழுஞ்சுடர்நற் சோதி மிக்க
உருவேயென் னுறவேயென் ஊனே ஊனின்
உள்ளமே உள்ளத்தி னுள்ளே நின்ற
கருவேயென் கற்பகமே கண்ணே கண்ணிற்
கருமணியே மணியாடு பாவாய் காவாய்
அருவாய வல்வினைநோய் அடையா வண்ணம்
ஆவடுதண் டுறையுறையும் அமர ரேறே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை: சிறப்புடையவனே, எனது செல்வமாக உள்ளவனே, தேனே, தேவர்களது செல்வமான ஒளிச்சுடரே, ஒளிச்சுடர் மிகுந்த நல்ல பெரும் சோதி வடிவானவனே, உருவே, எனது உறவானவனே, என் உடலே, என் உடலின் கண் உள்ள உள்ளமே, உள்ளத்தின் உள்ளே நிற்கின்ற இயக்குபொருளே. எனது கற்பகச் சோலையே, என் கண் போன்றவனே, கண்ணினுள்ள கருமையான கண்மணி போன்றவனே, கண்மணியுள் நின்றாடும் கண்பாவையே, திருவாவடுதூறையில் உறைகின்ற தேவர்கள் தலைவனே, (உடலில்) மறைந்து நின்று வருத்தும் கொடிய வினைகள் என்னை வந்தடையாதபடி காத்தருள்க. (நாவுக்கரசர் இறைவன்பால் கொண்ட பக்தியும், ஆராமையும் காரணமாக அவனைப் பலபடப் போற்றி, அடைக்கலமாக அடைந்து, அபயம் வேண்டியருளியது இத்திருப்பாடல். நாமும் இறைவனைப் பாடிப் பயன்பெற உதவும்.)

பத விளக்கம்: திரு - நல்லூழ்; செல்வம் - உலக இன்பங்கள் எல்லாவற்றையும் தருவது; சுடர் - விளக்கு; உறவு - சொந்தம்; ஊன் - உடல்; ஊனின் உள்ளம் - உடலினுள்ளேயுள்ள சித்தம்; உள்ளத்தில் உள்ளே நின்ற கரு - சித்தத்துள் நின்று உணர்வைத் தோற்றுவித்து நின்ற வித்து; கற்பகம் - தேவ உலக விருட்சம்; பாவை - கண்ணின் மணியினுள்ளே இருக்கும் ஓர் உறுப்பு; அருவாய வல்வினை நோய் - உருவாய உடலிலே மறைந்து நின்று வருத்தும் கொடிய வினையின் பயனாகிய வருத்தம்; அமரர் ஏறு - தேவர் தம் கடவுளாகிய இறைவன்.

பாடல் - 2

திருநாவுக்கரசு நாயனார் பாடிய தேவாரப் பதிகங்களில், தலயாத்திரையின்போது அற்புதங்கள் என்னும் அருட்செயல்களை இறைவன் திருவருளால் புரிந்து பாடிய பதிகங்களும் உள்ளன. பிற வகைப் பதிகங்களில் தனித்தனிப் பொருள்கள் பற்றி அவர் பாடிய திருப்பதிகங்கள் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பு வாய்ந்தவை. இவற்றில் 'தாண்டகம்' என்னும் பாடல் வகை காரணமாக, அவருக்குச் சைவசமய வரலாற்றில் 'தாண்டக வேந்தர்' என்ற சிறப்புப் பெயர் கிடைத்தது. அவர் பாடிய தனித் திருத்தாண்டகங்களில் "திருக்கோயில் இல்லாத....." எனத் தொடங்கும் பாடலும் "சங்கநிதி பதும நிதி....." எனத் தொடங்கும் பாடலும் புகழ் பெற்ற பாடல்களாகும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கோயில் இல்லாத திருவி லூரும்
திருவெண்ணீ றணியாத திருவி லூரும்
பருக்கோடிப் பத்திமையாற் பாடா வூரும்
பாங்கினொடு பலதளிக ளில்லா வூரும்
விருப்போடு வெண்சங்கம் ஊதா வூரும்
விதானமும் வெண்கொடியும் இல்லா வூரும்
அருப்போடு மலர்பறித்திட் டுண்ணா வூரும்
அவை யெல்லாம் ஊரல்ல அடவி காடே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்பு: ஆலயங்கள் இல்லாத ஊர்கள், நெற்றியிலே விபூதி தரிக்காத மக்கள் வாழ்கின்ற ஊர்கள், பக்திமையுடன் தோத்திரப் பாடல்களைப் பாடாத ஊர்கள், சிறப்பான ஆலயங்கள் பல இல்லாத ஊர்கள், விருப்பத்துடன் வெண்சங்குகளை ஊதாதவர்கள் வாழுகின்ற ஊர்கள், கோபுரம், கொடி முதலானவை இல்லாத ஊர்கள், விருப்பத்துடன் மலர் பறித்து அர்ச்சித்து, அதன்பின் உணவு உண்ணாதவர்கள் வாழுகின்ற ஊர்கள் உண்மையில் ஊரல்ல. அவை அடர்ந்த காடுகளாகும். (மேற்குறிப்பிட்ட பண்புகள் காணப்படும் ஊர்கள் சிறப்பு மிக்க ஊர்களாக அமையும்.)

பத விளக்கம்: திருக்கோயில் - ஆலயம்; திருவெண்ணீறு - விபூதி, தளிகள் - ஆலயங்கள்; அடவி காடு - அடர்ந்த காடு.

பாடல் - 3

திருச்சிற்றம்பலம்

சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டும் தந்து
தரணியொடு வானாளத் தருவ ரேனும்
மங்குவார் அவர்செல்வம் மதிப்போ மல்லோம்
மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்ல ராகில்
அங்கமெலாம் குறைந்தமுகு தொழுநோ யராய்
ஆவரித்துத் தின்றுமலும் புலைய ரேனும்
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்ப ராகில்
அவர்கண்மீர் நாம்வணங்கும் கடவு ளாரே.

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவ நெறி

19

தரம் 10

இலவச விநியோகத்திற்காக

பொழிப்புரை: மகாதேவரான சிவபெருமான் மீது இடையறாது அன்பு செலுத்தாதவர்கள் சங்கம், தாமரை என்னும் இரு பெரிய அளவிலான செல்வங்களையும் தந்து, மண்ணுலகையும் விண்ணுலகையும் ஆளும் உரிமையைத் தந்தாலும், பெருமை குறையும் அவர்களின் செல்வத்தை நாம் மதிக்கமாட்டோம். ஆனால், உறுப்புக்கள் எல்லாம் குறைந்து அழுகும் குட்ட நோயாளிகளாய், பசுவின் தோலையரித்து அதன் மாமிசத்தை உண்டு அலையும் இழிகுல மக்களேயானாலும், கங்கையைத் தமது சடையில் மறைத்து வைத்துள்ள சிவபிரானின் அன்பர்களானால், அவர்களே நாம் வணங்கும் கடவுளாவர்.

பத விளக்கம்: **சங்க நிதி** - சங்கம் என்னும் பேரளவினையுடைய செல்வம்; **பதும நிதி** - தாமரை என்னும் பேரளவினையுடைய செல்வம். இவ்விருவகை நிதிகளையும் குபேரன் பெற்றிருந்தான் என்பது புராணச் செய்தி. **தரணி** - பூமி; **மாதேவர்** - சிவன்; **ஏகாந்தர்** - பிறவழியில் மனத்தைச் செல்லவிடாது பக்தி செலுத்துவோர். **கண்மீர்** என்பது முன்னிலையசை.

(இ) சுந்தரமூர்த்திநாயனார் தேவாரம்

பாடல் - 1

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார், திருப்பெருமங்கலத்திலே இருந்த ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனாருக்குச் சூலைநோயைத் தீர்க்கச் சென்று, இறையருளால் இருவரும் நட்புக் கொண்டனர். பின்னர், அவர்கள் திருப்புன்கூர் என்னுந் திருத்தலத்தை அடைந்தனர். அங்கு, சுந்தரர் சுவாமியைத் தரிசித்து வணங்கி, ‘**அந்தணாளனுள் அடைக்கலம் புகுத**’ என்று தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார். கீழேயுள்ள திருப்பாடல் அப்பதிகத்தில் ஐந்தாவது திருப்பாடலாகும்.

தலம் - திருப்புன்கூர்

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

கோல மால்வரை மத்தென நாட்டிக்
கோள ரவுகற் றிக்கடைந் தெழுந்த
ஆல நஞ்சுகண் டவர்மிக இரிய
அமரர் கட்கருள் புரிவது கருதி
நீல மார்கடல் விடந்தனை யுண்டு
கண்டத் தேவைத்த பித்தநீ செய்த
சீலங் கண்டுநின் திருவடி யடைந்தேன்
செழும்பொ ழில்திருப் புன்கூரு ளானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை: செழிப்பான சோலைகளை உடைய திருப்புன்கூரில் எழுந்தருளியுள்ள இறைவனே, அழகிய பெரிய மந்தரம் என்னும் மலையை மத்தாக நாட்டி, கொல்லும் விடமுடைய வாசுகி என்னும் பாம்பினைக் கடைகயிறாகச் சுற்றி, திருப்பாற் கடலைக் கடைந்தபோது, அதில் எழுந்த ஆலகால விடத்தைக் கண்டு, தேவர்களும் அசுரர்களும் பயந்து ஓடினர். உன்பால் தஞ்சம் அடைந்த திருமால், பிரமா முதலிய தேவர்களைக் காத்தற் பொருட்டு, அந்த ஆரவாரிக்கும் கடலில் எழுந்த நீலநிறமுடைய நஞ்சினை எடுப்பித்து உட்கொண்டு, அதனைக் கண்டத்திலே வைத்த பேரருளாளனே! பித்தா, அன்று நீ செய்த அருட்செயலைக் கண்டு, அடியேனும் உன்னுடைய திருவடியே தஞ்சமென்று அடைந்தேன்; என்னையும் காத்தருளுவாய்.

பத விளக்கம்: **கோலம்** - அழகு; **வரை** - மலை (மந்தர மலை), **அரவு** - பாம்பு (வாசுகி என்னும் பாம்பு); **நஞ்சு** - ஆலகால விடம்; **அமரர்** - தேவர்; **ஆர் கடல்** - ஆரவாரிக்கும் (பாற்) கடல்; **சீலம்** - உபகார குணம்.

பாடல் - 2

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சங்கிலியாரைத் திருமணம் செய்தபோது, பரவையாரிற்கு மகிழ்மரத்தடியில் சத்தியம் செய்து கொடுத்தார். அச் சத்தியம் தவறி, திருவாரூரைத் தரிசிக்க விரும்பி, திருவொற்றியூரை விட்டு நீங்கிய பொழுது, அவரது இரு கண்களும் குருடாகின. அவர் பல தலங்களையும் பிறர் வழிகாட்டச் சென்று, தரிசித்து திருவெண்பாக்கத்தில் திருப்பதிகம் பாடி ஊன்றுகோல் பெற்றார். பின்னர், காஞ்சிபுரம் சென்று, அங்குள்ள திருவேகம்பத்தை அடைந்து,

‘கச்சி ஏகம்பனே, என் பிறை பொறுத்துக் கண்ணளித்து’ அருள்வாய்’ என்று பிரார்த்தித்த பொழுது, இறைவன் இடது கண்பார்வை மாத்திரங் கொடுத்து, தமது திருக்கோலத்தைக் காட்டியருள, சுந்தரர் மகிழ்ந்து வணங்கி, “ஆலந் தானுகந் தமுதுசெய் தானை” என்று தொடங்கும் இப் பதிகத்தைப் பாடியருளினார்.

தலம் - திருக்கச்சி ஏகம்பம்

பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆலந் தானுகந் தமுதுசெய் தானை
ஆதி யையாம ர்தொழு தேத்தும்
சீலந் தான்பெரி தும்முடை யானைச்
சிந்திப் பாரவர் சிந்தையு ளானை
ஏல வர்குழ லாள்உமை நங்கை
என்றும் ஏத்தி வழிபடப் பெற்ற
கால காலனைக் கம்பன்எம் மானைக்
காணக் கண்அடி யேன்பெற்ற வாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை: நஞ்சைத் தானே விரும்பி உண்டு, அமுதத்தைத் தேவர்களுக்கு உரிதாக்கியவனும், எல்லாவற்றிற்கும் முதல்வனும், தேவர்கள் வணங்கித் துதிக்கின்ற பெருமையை மிக உடையவனும், நினைப்பவர் மனத்திலே நிலைபெற்றிருப்பவனும், மணம் கமழும் நீண்ட கூந்தலையுடைய உமாதேவி என்னும் நங்கையால் எப்பொழுதும் துதித்து வழிபடப் பெற்றவனும், காலனுக்கு காலனும் ஆகிய திருக்கச்சி ஏகம்பத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் திருஏகாம்பரநாதனை, அடியேன் காண்பதற்குக் கண் பெற்றது என்ன ஆச்சரியம்! (இத்திருப்பதிகம், தமக்குக் கண்ணளித்த இறைவனது திருவருளை வியந்து அருளிப் பாடியது.)

பத விளக்கம்: ஆலம் - நஞ்சு; உகந்து - விரும்பி; ஆதி - முதல், முதல்வன்; அமரர் - தேவர்; சீலம் - மேன்மைக் குணம், பெருமை; சிந்திப்பார் - நினைப்பவர்; சிந்தை - மனம், உள்ளம்; ஏலவார் - மணங் கமழ்வதும் நீண்டதுமான (வார் - நீண்ட); குழல் - கூந்தல்; ஏத்தி - துதித்து; கம்பன் எம்மான் - திருஏகாம்பரநாதன்; பெற்றவாறு - பெற்ற விதம்.

பாடல் - 3

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பல தலங்களுக்கும் யாத்திரை செய்தபோது, இராமேச்சரத்துக்கும் சென்றார். அத்தலத்தைத் தரிசித்துத் தேவாரப் பதிகம் பாடிய பின்னர், அங்கிருந்தவாறே, இலங்கையில் மாதோட்ட நன்னகரிலுள்ள, திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தில் எழுந்தருளி இருக்கும் கேதீச்சரநாதர் மீது தேவாரப் பதிகம் ஒன்றைப் பாடினார். “முவரென இருவரென” என்னும் தேவாரம், திருக்கேதீச்சரப் பதிகத்தில் உள்ள ஒன்பதாவது தேவாரமாகும்.

தலம் - திருக்கேதீச்சரம்

பண் - நட்பாடை

திருச்சிற்றம்பலம்

முவரென இருவரென முக்கண்ணுடை மூர்த்தி
மாவின்னகி தூங்கும்பொழில் மாதோட்டநன் னகரில்
பாவம்வினை யறுப்பார்பயில் பாலாவியின் கரைமேல்
தேவன்னை ஆள்வான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை: மாங்கனிகள் தொங்கும் மாமரச் சோலைகள் சூழ்ந்தது மாதோட்டம் என்னும் நகரம். அங்கே உள்ள பாலாவித் தீர்த்தமானது பாவங்கள், தீவினைகள் என்பவற்றை அறுக்க வல்லது. அப்புனிதமான தீர்த்தக்கரையிலே அமைந்துள்ள திருக்கேதீச்சர ஆலயத்தில் திருக்கேதீச்சரநாதர் பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன் என்னும் மும்மூர்த்தியாகவும், சிவம், சக்தி என்னும் இருவராகவும் முக்கட் கடவுளாகவும், தேவனாகவும் இருந்து அடியேனை ஆட்கொண்டருகினார்.

பத விளக்கம்: மூவர் - பிரமா, விஷ்ணு, உருத்திரன்; இருவர் - சிவம், சக்தி; முக்கண்ணுடை மூர்த்தி - நெற்றிக் கண்ணுடன் சேர்த்து மூன்று கண்களை உடைய சிவபெருமான்; கனி - பழம்; பொழில் - சோலை; எனை - அடியேனை.

(ஈ) மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் - திருவாசகம்

பாடல் - 1

திருவாசகம், திருக்கோவையார் என்பவற்றை மாணிக்கவாசகர் பாடியருளினார். எட்டாந் திருமுறையில் அடங்கும் திருவாசகப் பாடலின் ஒரு பகுதியாக அமைந்தது திருவண்ணாமலையில் அருளப் பெற்ற திருவெம்பாவை ஆகும். இப்பாட்டின் இறுதியில் ‘எம்பாவாய்’ என்ற சொற்றொடர் வருவதால், எம்பாவை என்பதே இவ்வகைப் பாட்டுக்குப் பெயராகி, திரு என்னும் அடைமொழியைச் சேர்த்து திருவெம்பாவை ஆயிற்று.

கண்ணிப் பெண்கள் தம் நாடு செழிக்கவும், நல்ல கணவர் கிடைக்கவும், பராசக்தியை வழிபடுவது மரபு. குளிர் மிகுந்த மார்கழி மாதத்தில் அவர்கள் துயிலெழுந்து, தோழியர்களுடன் நீர்நிலைக்குச் சென்று நீராடிய பின்னர், ஈர மண்ணில் பாவை உருவஞ் செய்து பராசக்தியை வழிபடுவர். அவ்வழிபாடு பாவை நோன்பு எனப்படும். மார்கழி மாதத்தில் திருவாதிரைக்குப் பத்து நாட்கள் முன் தொடங்கி, திருவாதிரையில் முடிவு பெறுமாறு நோன்பு நோற்பது சைவமரபு. நீராடப் போகும் பெண்கள் ஒருவரையொருவர் எள்ளி நகையாடிப் பாடிச் செல்வர். மாணிக்கவாசகர் திருவண்ணாமலையில் இருந்தபோது, அவ்வாறு பாடிச் செல்பவர்களைக் கண்டார். தம்மையும் அவர்களுள் ஒருவராகப் பாவித்து, அவர்கள் பாடுவது போலத் திருவெம்பாவையைப் பாடினார்.

தலம் - திருவண்ணாமலை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தடங்கண்
மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்
மாதேவன் வர்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்
வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து
போதார் அமளியின்மேல் நின்றும் புரண்டிங்ஙன்
ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தாள் என்னையென்னே
ஈதே எந்தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை: ஒளியுடைய விசாலமான கண்களையுடைய தோழியே! தொடக்கமும் முடிவுமற்ற அருட்பெரும்ஜோதியான சிவபெருமானின் மகிமையை நாம் பாடிக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால், நீ அதனைக் கேட்காது இன்னமும் தூங்கிக் கொண்டிருக்கின்றாயோ? உன் காது கூர்மையானவை அல்லவோ? மகாதேவனாகிய நம் சிவபெருமானின் சிலம்பணிந்த திருவடிகளை வாழ்த்திக் கொண்டு வந்த அந்த வாழ்த்தொலி வீதியிலே கேட்டுப் பிறிதொரு பெண் பக்திப் பரவசமானாள்; விம்மி விம்மி அழுதாள்; மெய்ம்மறந்தாள்; மலர் நிறைந்த மென்மையான படுக்கையிலிருந்து புரண்டு விழுந்து இவ்வாறு ஒன்றும் செய்ய இயலாதவளாய்க் கிடந்தாள். அவளுடைய சிவபக்தி வியக்கத்தக்கது. அவ்வாறிருக்க நம் தோழியாகிய உன்னுடைய இயல்பு இதுதானா? இது என்ன வியப்பு? எம் பாவையாகிய பராசக்தியே!

பத விளக்கம்: ஆதி - தொடக்கம்; அந்தம் - முடிவு; வாள் தடம் கண் - ஒளியுடைய விசாலமான கண்; வளருதல் - நித்திரை செய்தல்; மாதேவன் - மகாதேவன்; வார் கழல்கள் - நெடிய வீரக்கழல்களை அணிந்த பாதம்; விம்முதல் - ஏங்குதல்; போது ஆர் - மலர் நிறைந்த; அமளி - படுக்கை; பரிசு - இயல்பு; எம்பாவாய் - எமது பாவை போன்ற தோழியே.

பாடல் - 2

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளிய திருவாசகத்தில் கோயிற்றிருப்பதிகமும் அடங்கும். அது சிதம்பரத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டது. கோயிற் திருப்பதிகம் திருப்பெருந்துறைப் பெருமானை அடையும் குறிப்பாக அருளிச் செய்யப்பட்டது. அதன் கருத்து அநுபோக இலக்கணம்; அதாவது சிவானுபூதிக்கு அடையாளமுமாகும். இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து ஒன்றித்து நின்று தம்முள் உணரும் பேரின்ப நுகர்வு. கோயிற்றிருப்பதிகத்தில் உள்ள “மாறி நின் ...” என்ற பாடலையும், “தந்ததுன் ...” என்ற பாடலையும் இங்கு கற்போம்.

தலம் - தில்லை

திருச்சிற்றம்பலம்

மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலனைந்தின் வழியடைத் தமுதே
ஊறிநின் றென்னுள் எழுபரஞ் சோதி
உள்ளவா காணவந் தருளாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபெரு மானே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அன்பே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை: தெளிந்த தேனின் சுவை போன்று உயிர்களுக்கு இனிமையானவனே! திருப்பெருந்துறையில் கோயில் கொண்டுள்ள சிவனே! எல்லாவற்றுக்கும் அப்பாற்பட்டு நிற்கும் இறவாப் பேரின்பப் பொருளே! என்னுடைய அன்பாய் இருப்பவனே! உனது நிலையான பேரருளை நோக்கி நிற்பதற்குப் பதிலாக, ஐம்பொறிகள், பொய்யான உலக இன்பங்களை நோக்கி நிற்கும்படி மயக்குகின்றன. அந்த ஐம்பொறிகளின் வழியே நான் செல்லாமல் என்னைத் தடுத்தனை; எனது மனத்தினுள்ளே அமுதம் போன்ற பேரின்ப உணர்வு விளங்கி, ஊற்றிலிருந்து நீர் எழும்புதல் போலத் தோன்றுகின்ற மேலான தன்மையை எற்படுத்தும் சோதியே! உனது உண்மையான திருவருட்கோலத்தை நான் கண்களால் காணும்படி எனக்கு அருள் செய்வாயாக.

பத விளக்கம்: புலனைந்து - ஐம்பொறிகள் (மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி); அடைத்து - தடுத்து; என்னுள் - எனது மனத்தினுள்ளே; தேறல் - தேன்; ஈறிலா - முடிவில்லாத, இறவாத.

பாடல் - 3

தலம் - தில்லை

திருச்சிற்றம்பலம்

தந்ததுன் றன்னைக் கொண்டதென் தன்னைச்
சங்கரா ஆர்கொலோ சதுரர்
அந்தமொன் றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன்
யாதூந் பெற்றதொன் றென்பால்
சிந்தையே கோயில் கொண்டஎம் பெருமான்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
எந்தையே ஈசா உடலிடங் கொண்டாய்
யானிதற் கிலன் ஓர்கைம் மாறே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை: என்னுடைய தந்தையே! என்னையாளுகின்ற இறைவனே! அடியேனுடைய உடலை உனது திருமேனியாகக் கொண்டவனே! எனது உள்ளத்துள்ளேயும் நீ எழுந்தருளியிருக்கும் கோயில் கொண்டு எப்பொழுதும் வீற்றிருக்கின்ற இறைவனே! திருப்பெருந்துறையில் கோயில் கொண்டுள்ள எம்பெருமானே! தேவரீர் அடியேனுக்கு மெய்யறிவினைக் கொடுத்து, அதற்குப் பதிலாக எனது சீவபோதத்தைப் பெற்றுக் கொண்டாய். இப் பண்டமாற்றில் நான் அளவில்லாத பேரின்பத்தைப் பெற்றுக் கொண்டேன். ஆனால், என்னிடமிருந்து தேவரீர் பெற்றுக் கொண்டது ஒன்றுமேயில்லை. எனவே, நம்மிருவரில் யார் திறமையாளர்? இங்ஙனம் எனக்குப் பேரின்பப் பெருவாழ்வைத் தந்ததற்குக் கைம்மாறாக, உதவுவதற்கு என்னிடம் ஒன்றும் இல்லை.

பத விளக்கம்: சதுரர் - திறமையாளர்; அந்தம் - முடிவு; ஆனந்தம் - பேரின்பம், இன்பம்; என்பால் - என்னிடம்; சிந்தை - உள்ளம்; எந்தை - என்னுடைய தந்தை.

(உ) திருவிசைப்பா

சைவத் திருமுறைகளுள் திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்பன ஒன்பதாம் திருமுறையில் அடங்குகின்றன. அதில் திருவிசைப்பா என்பது இறைவனின் பெருமையைப் பாடுகின்ற தெய்வத்தன்மை பொருந்திய இசைப்பாடல் எனப் பொருள்படும். திருமாளிகைத் தேவர் தொடக்கம் சேதிராயர் வரையிலுள்ள ஒன்பது அடியவர்கள் பாடிய பாடல்கள் திருவிசைப்பாவில் இடம் பெறுகின்றன. கோயில் என்றழைக்கப்படும் தில்லைத் தலத்தின் மீது திருமாளிகைத்தேவர் பாடிய திருவிசைப்பாவினை இங்கு கற்போம்.

தலம் - கோயில்

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நீறணிபவளக் குன்றமே நின்ற
நெற்றிக்கண் ணுடையதோர் நெருப்பே
வேறணி புவன போகமே யோக
வெள்ளமே மேருவில் வீரா
ஆறணி சடையெம் அற்புதக் கூத்தா
அம்பொன்செ யம்பலத் தரசே
ஏறணி கொடியெம் மீசனே யுன்னைத்
தொண்டனேன் இசையுமா றிசையே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை: திருநீற்றினை அணிந்த பவளமலை போன்ற இறைவனே! நெற்றிக் கண்ணினை உடையவனே! ஒப்பற்ற சோதி வடிவமாக நின்றவனே! வெவ்வேறாகிய அழகிய பெரிய உலகங்களும், அனுபவிக்கப்படுகின்ற பொருள்களுமாய் உள்ளவனே! யோக முதிர்ச்சியில் விளையும் இன்பப் பெருக்கே! மேரு மலையினை வில்லாக உடையவரே! கங்கையைச் சடையில் வைத்து, அற்புதமான திருநடனத்தைச் செய்கின்றவரே! பொன்னம்பலம் என்னும் கனகசபையில் திருநடனம் செய்கின்ற எமது தலைவனே! இடபக் கொடியினை உடைய எமது இறைவனே! அடியேன் தேவரீரைப் பொருந்தும் வண்ணம் மனமிரங்கி அருள் செய்வீராக.

பத விளக்கம்: நீறு - திருநீறு; குன்றம் - மலை; நெருப்பு - சோதி; புவனம் - உலகம்; போகம் - அனுபவிக்கப்படும் பொருள்; ஆறு - கங்கை; அம்பலம் - சிதம்பரம்; ஏறு - இடபம்; தொண்டன் - அடியவன்.

(ஊ) திருப்பல்லாண்டு

சைவத் திருமுறைகளில் ஒன்பதாம் திருமுறையில் அடங்கும் திருப்பல்லாண்டு சேந்தனார் என்பவரால் பாடப்பட்டதாகும். பல்லாண்டு என்பது இறைவனை, 'பல ஆண்டுகள் வாழ்க' என வாழ்த்திப் பாடும் அருட்பாக்களாகும். சேந்தனார் மிகுந்த சிவபக்தி உடையவர். ஒருமுறை சிதம்பரத்தில் தேர்த் திருவிழாவின் போது, தேர் ஓடாமற் தடைப்பட்டு நின்றபோது அதனை அறிந்த சேந்தனார், திருப்பல்லாண்டைப் பாடியதும் தேர் தடை நீங்கி ஓடத் தொடங்கியது. அதனூடாக, சேந்தனாரின் பெருமையைச் சிவன் உலகறியச் செய்தார். இத்தகைய சிறப்புமிக்க திருப்பல்லாண்டுப் பதிகத்திலுள்ள "தாதையைத் தாளற" என்னும் பாடலைக் கற்போம்.

தலம் - கோயில்

பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தாதையைத் தாளற வீசிய சண்டிக்கும்
அண்டத் தொடுமுடனே
பூதலத் தோரும் வணங்கப் பொற்கோயிலும்
போனகமும் அருளிச்
சோதி மணிமுடித் தாமமும் நாமமுந்
தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாத கத்துக்குப் பரிசு வைத்தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை: தனது தந்தையினுடைய காலை வெட்டிய மகாபாதகத்தைச் செய்த சண்டேசுரருக்குத் தேவர்களும், மனிதர்களும் வணங்கும் படியாகக் கோயிலையும், வழிபாட்டையும், ஒளிவீசுகின்ற மணிமுடியில் அணிவதற்கான மாலையையும், புகழையும், சிவதொண்டர்க்கெல்லாம் தலைமையான தகைமையையும் அருளிச் செய்த சிவபிரான் பல்லாண்டு வாழ்வானாக என வேண்டுவோமாக. (இத் திருப்பல்லாண்டுடன் தொடர்பு உடைய கதையினைச் **சண்டேசுர நாயனார்** என்ற பாடத்தில் படிக்கலாம்.)

பத விளக்கம்: தாதை - தந்தை; தாள் - பாதம்; சண்டி - சண்டேசுரர்; அண்டம் - தேவலோகம்; பூதலம் - பூமி; போனகம் - திருவமுது; தாமம் - மாலை; நாமம் - புகழ்; நாயகம் - தலைமை; வைத்தான் - கொடுத்தான். பொதுவாக, எவருக்கும் தண்டனை கொடுத்தல் பாதகம். அதிலும் தந்தையின் காலை வெட்டுதல் மகாபாதகம். 'பாதகத்திற்குப் பரிசளித்தான்' எனப் பழிப்பது போல் புகழ்தல் வஞ்சப் புகழ்ச்சி அணியாகும்.

(எ) திருமந்திரம்

திருமூலர் இயற்றிய திருமந்திரம் சைவத் திருமுறைகளுள் பத்தாவதாகும். திருமந்திரம் ஒன்பது தந்திரங்களையும் மூவாயிரம் பாடல்களையும் கொண்டது. இந்நூல் தோத்திர நூலாக மட்டுமன்றி, சாத்திர நூலாகவும் போற்றப்படுகிறது. எளிய சொற்களால், ஆழமான ஞான சிந்தனைகளைப் படிப்பவர் மனதில் எளிதில் பதியும்படி திருமூலர் அதனைப் பாடியுள்ளார். அத்தகைய சிறப்புமிக்க திருமந்திரத்தில் சிவ நாம மந்திரத்தின் பயனை விரித்துக் கூறும், “**சிவசிவ என்கிலர்**” எனத் தொடங்கும் திருமந்திரப் பாடல் தனிச் சிறப்புடையது; எல்லோருமே வாழ்வில் படித்துப் பயன் பெற வேண்டியது.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவசிவ என்கிலர் தீவினை யாளர்
சிவசிவ என்றிடத் தீவினை மாளும்
சிவசிவ என்றிடத் தேவரு மாவர்
சிவசிவ என்னச் சிவகதி தானே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை: சிவாயநம என்னும் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தின் சுருக்கமான சூக்கும வடிவமான 'சிவசிவ' என்ற ஈரெழுத்து மந்திரத்தைத் தீவினையாளர் உச்சரிக்கமாட்டார்கள். உச்சரிப்பார்களாயின், அவர்களது தீவினை ஒழியும்; புண்ணியம் வளரும்; தேவருமாவர்; இறுதியில் சிவகதியாகிய முத்தியுமடைவர். இம்மந்திரத்துக்கு அத்தகைய சக்தியுள்ளது.

பத விளக்கம்: என்கிலர் - உச்சரிக்கமாட்டார்; என்றிட - உச்சரிப்பாராயின்; மாளும் - ஒழியும்; சிவகதி - முத்தி.

(ஏ) மூத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை

திருவாலவாயுடையார் தொடக்கம் நம்பியாண்டார் நம்பி வரையிலான பன்னிருவர் பாடிய பிரபந்தங்கள் பதினோராம் திருமுறையில் உள்ளன. அவற்றில் கபிலதேவ நாயனாரால் பாடப்பட்ட பிரபந்தம் 'மூத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை' ஆகும். இப்பிரபந்தம் விநாயகப் பெருமானைப் பற்றிப் பாடப்பட்ட பக்தி இலக்கியமாகும். சிவபெருமானின் மூத்தபிள்ளை ஆகிய விநாயகரையே, மூத்தநாயனார், மூத்தபிள்ளையார் என்ற தொடர்கள் குறிப்பிடுகின்றன. மூத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலையில் இருபது பாடல்கள் உள்ளன. அவற்றில், விநாயகப் பெருமானை வணங்குவதன் அவசியத்தை “**விநாயகனே வெவ்வினையை.....**” எனத் தொடங்கும் பாடலின் ஊடாக அறிவோம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கைதணி விப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து.

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை: விநாயகப் பெருமான் கொடிய வினையினை அடியோடு அறுக்கவல்லவர்; எம்மிடமுள்ள ஆசை, அவா என்பவை எம்மை ஆட்டுவிக்காமல் அவற்றைத் தனிப்பவர்; அவரே மண்ணுலகம், விண்ணுலகம் என்பவற்றுக்கும் தலைவராக உள்ளார். ஆகையால், நாம் அவரை அன்புடன் பணிந்து போற்றுவோம்.

பத விளக்கம்: வெவ்வினை - கொடிய வினை; வேர் - அடி; வேட்கை - ஆசை; நாதன் - தலைவன்; பணிமின் - பணிந்து போற்றுங்கள்.

(ஐ) பெரிய புராணம்

சேக்கிழார் பெருமானால் இயற்றப்பட்ட பெரிய புராணம், திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெயராலும் வழங்கப்படுகிறது. அது சைவத் திருமுறைகளில் பன்னிரண்டாவதாகும். பெரிய புராணத்திலே தனியடியார்கள் அறுபத்து மூவரின் வரலாறும், தொகையடியார்கள் ஒன்பது தொகுதியினரின் வரலாறும் பக்திச்சுவை நனி சொட்டச் சொட்டப் பாடப்பட்டுள்ளது. பெரிய புராணத்தில், சிவனின் சிதம்பர நடனத்தைப் போற்றிப் பக்தியுணர்வு பெருக, சேக்கிழார் பாடியது, “ஆதியாய் நடுவும் ஆகி....” எனத் தொடங்கும் பாடலாகும்.

தலம் - தில்லை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆதியாய் நடுவும் ஆகி அளவிலா அளவும் ஆகிச்
சோதியாய் உணர்வும் ஆகித் தோன்றிய பொருளும் ஆகிப்
பேதியா ஏகம் ஆகிப் பெண்ணுமாய் ஆணும் ஆகிப்
போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி! போற்றி!

திருச்சிற்றம்பலம்

பொழிப்புரை: நடராஜப் பெருமான் முதன்மையான தெய்வமாவார். (அவர்) நடுநிலைமையாளர்; அடி, முடி என்னும் எல்லைகள் இல்லாத விசுவரூபம் (பேருருவம்) கொள்பவர்; சோதி வடிவானவர்; ஞான வடிவின்; தானாகவே தோன்றிய சுயம்பு ஆவார். பேதங்களில்லாத ஒரு தெய்வம். அவர் அர்த்தநாரீச்சுரர் ஆவர். அத்தகைய சிறப்புக்கள் உள்ள நடராஜர் ஐந்தொழிற் தத்துவங்களைப் போதிக்கும் வகையில், சிதம்பரத்திலுள்ள பொன்னம்பலத்தில் திருநடனம் புரிகின்ற தோற்றத்தை மனமே போற்றுவாயாக! போற்றுவாயாக!

பத விளக்கம்: ஆதி - முதன்மை; நடுவு - நடுவு நிலைமை; அளவிலா அளவு - அடி, முடி என்னும் எல்லைகளற்ற பேரளவு, விசுவரூபம்; உணர்வு - மெய்யுணர்வு (ஞானம்); தோன்றிய பொருள் - தானே தோன்றும் பரம்பொருள் (சுயம்பு); பேதியா ஏகம் - பிரிவில்லாத ஒரு முழுப்பொருள்; போதியா நிற்கும் - போதிக்கும்.

01. பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. திருமந்திரத்தின் சிறப்புத் தன்மைகள் நான்கினைக் குறிப்பிடுக.
2. திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்பவற்றுக்கு விளக்கம் தருக.
3. “நீறணி பவள...” என்று தொடங்கும் திருவிசைப்பா யாரால், எத்தலத்தின் மீது பாடப்பட்டது?
4. திருப்பல்லாண்டு எச்சந்தர்ப்பத்தில் பாடப்பட்டது?
5. ‘பாதகத்துக்குப் பரிசு வைத்தான்’ என்ற பாடல் அடியை விளக்குக.
6. விநாயகப் பெருமானை வணங்குவதனால் கிடைக்கும் நன்மைகளைக் குறிப்பிடுக.

செயற்பாடு

1. தரப்பட்டுள்ள திருமுறைப் பாடல்களை மனனம் செய்து, பண்ணோடு/ இசையோடு பாடிக்காட்டுக. திருமுறைப் பாடல்களைப் பாடும்போது கவனிக்க வேண்டிய அம்சங்களைப் பின்பற்றுக. திருமுறைப் பாடல்களுக்கு பொழிப்புரை, பாடப்பெற்ற தலங்கள், சந்தர்ப்பங்கள் என்பவற்றையும் எழுதுக. அவற்றை வகுப்பறையில் காட்சிப்படுத்துக.
2. திருவிசைப்பா பாடிய ஒன்பது அடியார்களின் பெயர்களையும் தேடித் தொகுத்து, வகுப்பறையில் காட்சிப்படுத்துக.
3. சேந்தனாரின் வரலாற்றுச் சுருக்கத்தைத் தேடித் தொகுத்து, காட்சிப்படுத்துக.

4. பதினோராந் திருமுறையில் அடங்கும் நூல்களையும், அவற்றின் ஆசிரியர் பெயர்களையும் அட்டவணைப்படுத்துக.
5. பெரிய புராணத்தின் வேறு பெயர், அதன் சிறப்பியல்புகள் முதலான விபரங்களை எழுதி, வகுப்பறையில் காட்சிப்படுத்துக.
6. பின்வரும் அட்டவணையைப் பூர்த்தி செய்து வகுப்பறையில் காட்சிப்படுத்துக.

திருமுறைப்பாடலடி	அடங்கும் திருமுறை	நூலின் பெயர்	ஆசிரியர்	பாடப்பட்ட தலம்
1. சிறையாரு மடக்கிளியே 2. வேயுறு தோளிபங்கள் 3. இடரினுந் தளரினும் 4. திருவேயென் செல்வமே 5. திருக்கோயி லில்லாத 6. சங்கநிதி பதுமநிதி 7. கோல மால்வரை 8. ஆலந் தானுகந் 9. மூவரென இருவரென 10. ஆதியும் அந்தமும் 11. மாற்றின் றென்னை 12. தந்ததன் தன்னை 13. நிறணிபவளக் குன்றமே 14. தாதையைத் தாளற 15. சிவசிவ என்கிலர் 16. விநாயகனே வெவ்வினையை 17. ஆதியாய் நடுவும் ஆகி				

பாடச்சுருக்கம்

- பஞ்ச புராணத்தில் தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரிய புராணம் என்பன அடங்கும்.
- முதல் ஏழு திருமுறைகளும் தேவாரங்களாகும்.
- மாணிக்கவாசகரால் பாடப்பட்ட திருவாசகம் எட்டாந் திருமுறையில் அடங்கும்.
- திருவிசைப்பா என்பது இறைவனின் பெருமையைப் பாடுகின்ற தெய்வத்தன்மை பொருந்திய இசைப்பாடல் எனப் பொருள்படும்.
- திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்னுமிரண்டு நூல்களும் ஒன்பதாந் திருமுறையில் அடங்கும்.
- திருப்பல்லாண்டு என்பது இறைவனை, 'பல ஆண்டுகள் வாழ்க' என வாழ்த்திப் பாடும் அருட்பாக்கள் ஆகும். இதன் ஆசிரியர் சேந்தனார்.
- திருமந்திரம் பத்தாந் திருமுறையில் அடங்கும்; அதன் ஆசிரியர் திருமூலர். திருமந்திரம் மூவாயிரம் பாடல்களைக் கொண்டது.
- மூத்த நாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை பதினோராந் திருமுறையில் அடங்கும். இந்நூலில் விநாயகப் பெருமானைப் பற்றிப் பாடப்பட்டுள்ளது.
- சைவத் திருமுறைகளில் பன்னிரண்டாவதாக உள்ள பெரிய புராணம் சேக்கிழார் பெருமானால் இயற்றப்பட்டது. இந்நூல், திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெயராலும் வழங்கப்படுகின்றது.